

До спеціалізованої вченої ради Д 41.086.01

Національного університету
«Одеська юридична академія»
м. Одеса, Фонтанська дорога, 23.

ВІДГУК

офіційного опонента

на дисертацію Юрка Сергія Сергійовича

*«Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні»,
подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук
за спеціальністю 12.00.10 – судоустрій; прокуратура та адвокатура*

Обрана С.С. Юрком тема дисертаційного дослідження «Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні», поза всяким сумнівом, є досить актуальною. У теоретичному плані це пов'язано із тим, що незважаючи на певну історико-теоретичну спадщину, проблематика недержавної правоохоронної діяльності все ще залишається маловідомою, майже недослідженою та знайомою лише вузькому колу фахівців. У практичному плані актуальність теми цього дослідження кореспондується з необхідністю подальшого удосконалення правового регулювання та оптимізації правоохоронної системи України, враховуючи помітну тенденцію до зростання загального рівня злочинності, особливо у сфері кримінальних правопорушень проти власності.

Тематика дисертаційного дослідження пов'язана з Концепцією реформування кримінальної юстиції України, затвердженою Указом Президента України від 8 квітня 2008 року в частині створення та регламентації діяльності приватних детективів (детективних агентств). Тема дисертації також пов'язана з рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 25 травня 2012 року «Про заходи щодо посилення боротьби з тероризмом в Україні» в частині необхідності розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону про приватну детективну (розшукову) діяльність. Окремі аспекти дисертації пов'язані зі Стратегією розвитку органів внутрішніх справ України, схваленою Кабінетом Міністрів України 22 жовтня 2014 року, в частині створення добровільних народних дружин та запровадження ідеології

та моделі «community policing» (поліцейська діяльність, орієнтована на громаду).

У зв'язку з цим, слід підкреслити, що дисертаційне дослідження «Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні» є актуальним в теоретичному та практичному аспектах.

Загалом, дослідження С. С. Юрка характеризується новизною та практичною значущістю. Автор сформулював власне визначення недержавної правоохоронної діяльності та її основні риси (підрозділ 2.2 дисертації), розробив власну історичну періодизацію її становлення (підрозділ 2.1), сформував висновки щодо системи суб'єктів недержавної правоохоронної діяльності (підрозділ 2.3) систематизував правовий досвід законодавчого регулювання приватної детективної діяльності (підрозділ 3.2), висловив слушні практичні рекомендації та пропозиції стосовно удосконалення правового статусу громадських формувань охорони правопорядку та суб'єктів охоронної діяльності.

Варто особливо акцентувати увагу на вагомому практичному значенні дисертаційної роботи. Зокрема, автором на сторінках 151-154 дисертації було аргументовано доцільність імплементації інституту приватних детективів в Україні та розроблено законопроект «Про приватну детективну діяльність», в якому було враховано зарубіжні стандарти правового регулювання приватної детективної діяльності та найбільш вдалі положення вітчизняної законотворчої практики у відповідній сфері. На сторінках 166-167 роботи дисертант висловлює доволі слушні пропозиції стосовно внесення змін до Закону України «Про охоронну діяльність» стосовно передачі повноважень по ліцензуванню суб'єктів охоронної діяльності Міністерству юстиції України. На підзаконному рівні з боку МВС України пропонується затвердити типову форму договору про співпрацю в правоохоронній сфері між територіальними органами МВС та охоронними агентствами. Автор також пропонує врегулювати правовий статус служб безпеки підприємств на законодавчому рівні. Крім того в підрозділі 4.3 дисертантом обґрунтовується думка щодо внесення змін до Закону України

«Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» у частині визначення правового статусу індивідуальних форм участі громадян в охороні правопорядку.

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій підтверджується використанням широкої інформаційної бази за темою дисертації, в т.ч. офіційних статистичних даних, нормативно-правових актів, які стосуються правоохоронної діяльності, монографій, численних наукових публікацій вітчизняних та зарубіжних вчених-правників, інтернет-джерел. Основні результати досліджень автора достатньою мірою обґрунтовані. Їх наукова достовірність не викликає сумнівів, оскільки вони отримані в результаті аналітичної роботи. Дисертантом чітко окреслені і логічно побудовані мета та завдання дослідження, обґрунтовано теоретичні та методичний підходи щодо їх виконання, розроблено і апробовано відповідні пропозиції, які у своїй комплексності є науковим шляхом вирішення намічених у Вступі дисертації завдань. Особливо варто відмітити, що завдання дослідження, положення наукової новизни і висновки дисертації є логічно взаємопов'язаними. Результати дослідження отримані автором особисто.

Основні наукові положення дисертації були апробовані в чотирнадцяти публікаціях, сім із яких були опубліковані у фахових виданнях, що входять до затвердженого переліку. Одна стаття, яка присвячена правому регулюванню детективної діяльності в США, була опублікована у фаховому періодичному виданні республіки Молдова. Таке представлення результатів наукової роботи є достатнім. Кількість публікацій, обсяг, якість, повнота висвітлення результатів та розкриття змісту дисертації відповідає вимогам та Порядку присудження наукових ступенів.

Основні положення дисертації широко апробовані на наукових конференціях, серед яких: «Нові перспективи реформування правової системи України» (м. Черкаси, 29 квітня 2014 року), «Правове життя сучасної України» (м. Одеса, 16-17 травня 2014 року), «Сучасна наука – пенітенціарній практиці» (м. Київ, 4 грудня 2014 року), «Нові завдання та напрями розвитку юридичної науки у XXI столітті» (м. Одеса, 6-7 лютого 2015 року); «Правові та

інституційні механізми забезпечення сталого розвитку України» (м. Одеса, 15-16 травня 2015 року), «Сутність та значення впливу законодавства на розвиток суспільних відносин» (м. Одеса, 11-12 березня 2016 року), «Сучасні проблеми правової системи України» (м. Черкаси, 26 квітня 2016 року).

Короткий виклад змісту наукової праці міститься в підготовленому та надрукованому автором авторефераті. Слід зазначити, що він в цілому відповідає змісту і логіці дисертації.

Дисертація виконана державною мовою, якою автор володіє у професійному плані досконало. Стиль дисертації відповідає вимогам, що висуваються до наукових праць такого рівня, а також відзначається логічністю, послідовністю, системністю, обґрунтованістю. Структура дисертації цілком узгоджується з її назвою, метою і завданням дослідження. Зміст та результати роботи відповідають спеціальності 12.00.10 – судоустрій; прокуратура та адвокатура, оскільки правовий статус громадських правозахисних об'єднань, громадських формувань по охороні громадського порядку і державного кордону, приватних детективних та охоронних структур входять до паспорту відповідної спеціальності.

Разом із тим, незважаючи на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження С.С. Юрка «Недержавна охоронна та правоохоронна діяльність в Україні», вважаємо за доречне звернути увагу на деякі моменти, уточнення чи удосконалення яких покращило б роботу.

1. На с. 175 автор згадує про факт існування приватних пенітенціарних установ в деяких країнах світу, проте уникає в тексті дисертації конкретизації цього феномену. Даному питанню слід було приділити більше уваги з огляду на його новизну.

2. Занадто категорично виглядає твердження автора, що приватна детективна діяльність в Україні перебуває в стані стагнації (с. 58). Теоретичні розробки з цих питань уже застосовуються на практиці, вживаються заходи щодо розвитку наукових досліджень та їх використання на практиці.

3. Без сумніву заслуговують на увагу пропозиції дисертанта щодо внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (Додаток 3), стосовно правового статусу приватних детективів. Проте у роботі все ж відсутнє чітке системне бачення всієї складності процесу імплементації інституту приватних детективів. Наприклад ст. 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» накладає пряму та однозначну заборону її здійснення громадськими, приватними організаціями та особами. Тобто дисертанту слід було чітко визначити в підрозділі 3.3 «Проблеми імплементації інституту приватної детективної діяльності в Україні» перелік нормативно-правових актів, зміни до яких необхідно було б внести у зв'язку із запозиченням інституту приватних детективів.

4. На с. 155 автор відзначив, що предметом дискусії може стати можливість надання приватним детективам вогнепальної зброї. На нашу думку, вирішення цього питання, навколо якого останнім часом ведеться жвава дискусія, слід поставити в залежність від надання такого права всім добросовісним дорослим громадянам.

Разом із тим, наведені вище зауваження мають здебільшого рекомендаційний характер та не заперечують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження Юрка С.С., яке загалом характеризується актуальністю, високим ступенем обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, достовірністю та новизною.

Резюмуючи викладене, слід зазначити, що загалом дисертація С.С. Юрка на тему «Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні» є цілком завершеним, оригінальним, самостійним науковим дослідженням, що висвітлює актуальну тему і має вагоме теоретичне та практичне значення. За рівнем наукової новизни наведені у дисертаційній роботі результати відповідають вимогам, що висуваються до дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук. Тема роботи, об'єкт та предмет дослідження, її зміст, а також положення та висновки відповідають паспорту спеціальності 12.00.10 –

судоустрій; прокуратура та адвокатура. У дисертаційній роботі містяться раніше не захищені наукові положення.

Таким чином, на підставі аналізу дисертації С.С. Юрка, автореферату дисертації, публікацій дисертанта у фахових наукових виданнях можна зробити висновок, що дисертаційна робота виконана на належному теоретичному і методичному рівні, відповідає вимогам щодо дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук, визначених у Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а автор дисертації – Юрко Сергій Сергійович – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.10 – судоустрій; прокуратура та адвокатура.

Офіційний опонент:

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінального
права і процесу
Східноєвропейського національного
університету імені Івана Федорова
в Тернопілі

Ю.О. Фідря

ЗАСВІДЧУЮ
Вчений секретар університету
"09" 03 2017р.
Юрко С.С.
Феденюк Л.С.